

Työväenluokan puolue

Puolueen tarkoitus

Kommunistien liitto ry. on työväenluokan puolue. Se kutsuu riveihinsä koko Suomen työtätekevää kansaa: työläisiä, toimihenkilöitä, viljelijäväestöä, henkisen työn tekijöitä, itsenäisiä yrittäjiä, eläkeläisiä, opiskelijoita ja nuorisoa. Me katsomme, että tämän väestön- joka edustaa 90 % Suomen kansasta asema ja edut perustuvat omaan työhön ja siitä saatavaan toimeentuloon. Tämä muodostaa vahvan perustan näiden ihmisten yhteistyölle.

Elämme tänäänkin luokkajakoon perustuvassa yhteiskunnassa, missä perusluokat ovat työväenluokka ja kapitalistiluokka. Yhteiskunnan pieni vähemmistö kuuluu kapitalistiluokkaan, joka omistaa kaikki tuotantovälineet. Suuri enemmistö taas kuuluu tuotantovälineitä omistamattomaan työväenluokkaan ja tuottaa työllään kaiken yhteiskunnan toimeentuloon ja kehittämiseen tarvittavan uuden arvon. Tähän ryhmään kuuluvat myös omalla työllään elävät viljelijät ja yrittäjät. Yhteiskuntamme perusristiriita on tänäänkin työn ja pääoman välinen ristiriita. Työ on luonteeltaan yhteiskunnallista. Yhteiskunnan työnjakoon perustuen työtätekevät tuottavat kaikki ihmisten tarvitsemat tuotteet ja palvelut, mutta niiden jakotavasta päättää kapitalisti.

Me kommunistit katsomme, että yhteiskuntamme kaikki perusongelmat aiheutuvat työtätekevien ihmisten työllä tuotetun lisäarvon riistosta ja väärästä jakotavasta, joka perustuu tuotantovälineiden kapitalistiseen yksityisomistukseen. Kapitalistit haluavat tänäänkin käyttää työtätekevän ihmisen tuottaman uuden arvon entistä suurempien pääomien kasaamiseen, oman kilpailullisen asemansa lujittamiseen, asevarusteluun ja kaikkeen sellaiseen, mikä pönkittää yksityisen kapitalistin tai kapitalistiryhmien etua. Tässä kapitalisteilla ovat apunaan kapitalistista markkinataloutta palvelevat hallitukset ja konsensuspolitiikkaan integroitunut yhteiskunnan päällysrakenne.

Kommunistien liitto ry. toimii kaikissa oloissa työväenluokan ja sen liittolaisten lähtökohdista organisoimalla toimintaa työtätekevän kansan aseman parantamiseksi, yhteiskunnallisen edistyksen kehittämiseksi ja kestävän liiton luomiseksi eri työtätekevien kerrosten välille.

Tieteellinen sosialismi

Kommunistien liitto ry. eroaa laadullisesti kaikista muista puolueista siinä, että se perustaa toimintansa yhteiskuntailmiöiden tieteelliseen ymmärtämiseen. Katsomme, että yhteiskunnan toiminta ja liike ohjautuvat Marxin, Engelsin ja Leninin löytämien yhteiskunnallisten lakien mukaan. Teollisuustuotantoon perustuva markkinatalouskapitalismi syntyi Euroopassa 1700-1800 luvuilla. Se synnytti valtaisan työväenluokan, jonka ytimenä oli tehtaissa työskentelevä työväestö. Heidän tehtävänä oli tuottaa kapitalisteille yhä enemmän ja enemmän lisäarvoa kasattavaksi. Riistonsa kohteiksi kapitalistit alistivat välillisesti myöskin viljelijäväestön, joka alistettiin tuottamaan halpoja elintarvikkeita- ja luovuttamaan maata kapitalistien tarpeisiin. Kapitalistit loivat myöskin maailmanlaajuisen siirtomaa- orjuuden, joka näytteli keskeistä osaa kapitalististen pääomien kasaamiskeinona. Sen politiikan seurauksena ryöstettiin ja tuhottiin kokonaisia kansoja pois kartalta. Työväenluokka ja viljelijäväestö kävivät ankaraa luokkataistelua kapitalisteja ja tehtaanomistajia vastaan.

Monet filosofit ja kansantaloustieteilijät yrittivät ymmärtää yhteiskunnan sisäistä liikuntaa ja etsiä keinoja yhteiskunnallisten epäkohtien korjaamiseen. Lopullisesti tämä onnistui vasta, kun Marx, Engels ja Lenin osallistumalla itse työväenluokan kapitalistienvastaiseen taisteluun, saattoivat murtaa yhteiskuntakehityksen lainomaisuuksien tieteellisen ymmärtämisen esteenä olevat yhteiskunnalliset raja- aidat. Heidän suorittaman yhteiskuntatieteellisen tutkimuksen tuloksena

syntyi dialektisen ja historiallisen materialismin filosofia ja siihen perustuva poliittinen taloustiede, joka oli sopusoinnussa työtätekevän kansan etujen kanssa. Näitä tieteenaloja, erotukseksi porvarillisista yhteiskuntatieteistä, me nimitämme marxismi- leninismiksi. Mahdollisuus yhteiskunnallisten ilmiöiden tieteelliseen ymmärtämiseen muodosti käänteen työväenliikkeen toiminnassa. Se loi teoreettisen perustan työväenluokan järjestäytyneelle toiminnalle. Kyettiin näkemään keinot yhteiskunnan ongelmien ratkaisemiseksi ja oikeudenmukaisen, sosialistisen yhteiskunnan kehittämiseksi. Syntyi sosialismiin ja kommunismiin suuntautuva työväenliike.

Kommunistien liitto ry. on työväenluokan puolue. Siksi Kommunistien liitto ry:n toiminnan keskeisin tavoite on tehdä työtä työväenluokan luokkatietoisuuden kohottamiseksi järjestämällä toimintaa marxilais-leniniläiseen yhteiskuntakäsitykseen perustuvan tietouden levittämiseksi työtätekevän kansan keskuuteen.

Elämme muutoksen aikaa

Luokkataistelun maailmassa

Yhteiskuntien historia on ollut luokkien välisten taistelujen historiaa. Myös kapitalismin historia on täynnä ankaraa riistoa ja luokkataistelua. Työväestö teki alussa jopa 15-tuntisia työpäiviä. Talonpoikien työn tulokset alistettiin palvelemaan kapitalistista kasaamista. Kokonaisia kansoja surmattiin ja orjuutettiin kapitalismin alttarille. Kapitalistinen tehdasteollisuus sai vuosisatoja saastuttaa maailman vesistöjä, ilmastoa ja maaperää pääomia kasatessaan.

Maailmassa käydään edelleenkin voimistuvaa luokkataistelua työväenluokan ja kapitalistiluokan välillä. Aikakaudellemme on edelleen ominaista kapitalistien lisääntyvä pyrkimys laajentaa taloudellista ja poliittista valtaansa, joka on ollut syynä suurille maailmansodille ja muille sodille. Samoista syistä aiheutuvat sodat tuottavat tänäänkin onnettomuutta miljoonille työtätekeville ihmisille. Luokkataistelulle on ominaista tänäänkin voimakas etutaistelu kapitalistien ja palkansaajien välillä, joka kärjistyy lakoiksi ja muiksi työtaisteluiksi. Luokkataistelu heijastuu meidän aikakautenamme taisteluna valtiollisesta ja poliittisesta vallasta. Sen tuloksena työväenluokalla on pitkäaikainen kokemus sosialistisen yhteiskunnan rakennustyöstä. Ajallemme ominainen luokkataistelun vaihe on merkinnyt kärjistyvää työtätekevien riistoa, jopa absoluuttista kurjistumista. Se, että tämä ristiriita ei tänään kaikkialla kärjisty isoiksi luokkayhteenotoiksi, ei ole merkki luokkataistelun loppumisesta. Se heijastaa ainoastaan luokkataistelun tilaa, jossa työväestön mahdollisuudet torjua kapitalistien voimistuva riistopolitiikka ovat heikot.

Luokkataistelun kärjistyminen näkyy kaikkialla maailmassa. Entisen siirtomaa- orjuuden tilalle on tullut kolmannen maailman taloudellinen alistaminen, uskolonialismi. Kehitysmaiden ongelmat kasaantuvat. Niiden velkaongelma, elintarviketilanne, köyhyys, työttömyys, rikollisuus ja pakolaisongelmat kärjistyvät. Maailmassa ei ole koskaan kuollut nälkään niin paljon ihmisiä ja erityisesti lapsia kuin nykyään. Esimerkiksi organisoitujen tapporyhmien tekemät katulasten joukkomurhat kertovat kapitalismin nykyisestä kehitysvaiheesta. Entisten sosialististen maiden alueilla lisääntyvät köyhyys, rikollisuus, sairaudet ja työttömyys. Venäjällä tilannetta voidaan kutsua jopa katastrofaaliseksi porvariluokan tehdessä rikollisuuden lailliseksi pääomien kasaamiskeinoksi. Vanhoissa teollistuneissa kapitalistimaissa työttömyys, kansanjoukkojen elintason lasku ja sosiaalipoliittiset ongelmat ovat pysyvä ilmiö. Koko maailmassa kärjistyvät globaalit ympäristöongelmat ja sodanvaara. Huolimatta ns. kylmän sodan päättymisestä asevarustelua lisätään ja entistäkin laajempia sotia käydään eri puolilla maailmaa.

Luokkataistelu kulkee tänäänkin punaisena lankana läpi koko yhteiskunnan. Kommunistien perustehtävä on organisoida kapitalisminvastaista taistelua. Kommunistien tehtävänä on osallistua

työväenliikkeen etutaisteluun kaikilla tasoilla ja järjestää omaa toimintaa. On nähtävä, että erilaisten rauhan-, ympäristö- yms. kansanliikkeiden toiminta heijastaa viimekädessä yhteiskunnassa käytävää luokkataistelua. Siksi kommunistit ovat mukana tällaisten liikkeiden toiminnassa.

Sosialismi on vastaus aikamme ongelmiin

Marx ja Engels osoittivat, miten yhteiskunnan ongelmat ja ristiriidat ovat seurausta tuotantovälineiden yksityisomistuksesta. Ne voidaan poistaa ainoastaan siirtymällä yhteiskuntaan, jossa keskeiset tuotantovälineet otetaan yhteiskunnan haltuun. Tämä edellyttää yhteiskunnan luokkajaon hävittämistä ja siirtymistä luokattomaan sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan. Marx ja Engels määrittivät tämän tehtävän työväenluokan historialliseksi tehtäväksi. Se perustuu siihen, että työväenluokka riistettynä luokkana on itse kiinnostunut riiston hävittämisestä. Se ei omista tuotantovälineitä, vaan hankkii toimeentulonsa työstä saatavasta palkasta ja kykenee siksi hyväksymään tuotantovälineiden yhteiskunnallisen omistuksen. Tieteellinen käsitys yhteiskunnasta tukee työväenluokan ja sen liittolaisten asemaa. Tämä on välttämätöntä luokattoman, tuotantovälineiden kollektiiviseen omistukseen perustuvan yhteiskuntajärjestelmän kehittämiseksi. Siihen siirtyminen ei tapahdu itsestään, vaan vaatii työtätekevältä kansalta korkeaa yhteiskunnallisten asioiden tuntemusta, työtä ja jokapäiväistä taistelua. Kommunistit näkevät, että ihmiskunnan ongelmat voidaan lopullisesti ratkaista vasta vaihtamalla nykyinen kapitalistinen yhteiskuntajärjestelmä sosialismiin. Sosialismi on ainoa tieteellisesti perusteltu vaihtoehto kapitalismille. Siksi kommunistien jokapäiväinen ja laajempi pidemmän tähtäimen toiminta palvelee strategista päämääräämme: kumota kapitalismi ja kehittää luokaton tuotantovälineiden yhteiskunnalliseen omistukseen perustuva yhteiskuntajärjestelmä, sosialismi ja kommunismi.

Elämme kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakautta

Aikakauden luonnetta määriteltessään kommunistit ottavat huomioon, mikä yhteiskunnallinen voima ja luokka antaa suunnan ajan yhteiskuntakehitykselle. Aikakauden luonteen määrittely selvittää ihmiskunnan kehityksen kulloistakin vaihetta, mistä ja mihin tapahtuu yhteiskunnallinen liike. Vielä 70-80-luvuilla määrittelimme aikakautemme luonteen kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakaudeksi, jonka pääsisällön määräsi kahden maailmanjärjestelmän väliseen rinnakkain oloon perustuva luokkataistelu. Tällainen määritelmä oli perusteltu. Rinnakkain olivat sosialistinen maailmanjärjestelmä ja sen liittolaiset, ei-kapitalistista tietä kulkevat kehitysmaat, sekä toisaalta teollisesti kehittyneet kapitalistimaat liittolaisineen. Elettiin maailmassa, missä kaksi järjestelmää, blokkia kilpailivat vallasta. Huolimatta siitä, että tilanne tänään on täysin erilainen, ei ole kuitenkaan syytä täysin hylätä entistä määritelmää. Laajassa mielessä yksi perussyö sosialistisen järjestelmän perääntymiseen oli kahden yhteiskuntajärjestelmän rauhanomaiseen rinnakkain oloon perustuvassa maailmassa syntynyt tilanne, jossa sosialistista vallankumousprosessia ei kyetty viemään eteenpäin kärjistämättä samalla sotilaallista tasapainotilaa kahden maailmanjärjestelmän välillä. Porvarilliseen sääntelyyn perustuva talouspolitiikkaa ei kyetty viemään enää eteenpäin, koska se olisi merkinnyt siirtymistä monopolien valtaa rajoittavaan politiikkaan. Tämä merkitsi kommunistisen- ja työväenliikkeen strategian pysähtymistä ja oli laajassa mielessä syy ns. pysähtyneisyyden ajalle. Sosialismi joutui ottamaan nykyiseen tilanteeseen johtaneen askeleen taaksepäin.

Tänään voimme määritellä aikakautemme vapaan monopolikapitalismin restauraation ja kapitalismin ristiriitojen nopean kärjistyksen aikakaudeksi, mutta samalla myös työväenluokan uudelleenjärjestäytymisen aikakaudeksi. Kun aiemmin kahden järjestelmän väliseen rauhanomaiseen rinnakkain oloon perustuva luokkataistelutilanne ehkäisi imperialististen ristiriitojen kärjistymistä, on aikakautemme nyt kapitalististen liittoutumien- ja blokkien välisten ristiriitojen kärjistyksen aikaa. Se on ylikansallisten monopoliryhmien imperialistista pyrkimystä

maailman uudelleenjakamiseksi. Se on työtätekeviin kohdistuvan voimistuvan riiston ja syvenevien talouspulien aikaa. Mutta se on myös työväenliikkeen uudelleen järjestäytymisen aikaa ja samalla voimistuvan luokkatietoisuuden aikaa, jossa vallankumouksellinen työväenliike aloittaa toimintansa sosialismin ja koko aikaisemman työväenliikkeen kokemuksen pohjalta. Kapitalisteilla ei ole mahdollisuuksia vakauttaa tilannetta pysyvästi omaksi edukseen. Siitä ovat osoituksena yhteiskunnan kärjistyvät ristiriidat, jotka odottavat ratkaisemista. Siinä mielessä aikakautemme on edelleenkin ihmiskunnan kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakautta, jossa kapitalistiluokan ja työväenluokan välinen uusi rintamalinja ei kulje blokkien välisenä jakona vaan kunkin maan, kansan ja valtioyhtymän työväestön ja kapitalistien sisäisenä luokkataisteluna. Se merkitsee eri muodoissa käytävän kamppailun ulottamista kaikkialle kapitalistisia työnantajia ja hallituksia vastaan. Meiltä Suomen kommunisteilta tämä edellyttää kansallisen luokkataistelun kehittämistä kaikilla tasoilla sekä kommunistien kansainvälisen yhteistyön voimakasta kehittämistä.

Maailman jako kapitalistiryhmien kesken kiihtyy

Kapitalismin voitto feodalismista synnytti nykyiset kansallisvaltiot, koska oli välttämätöntä luoda tarpeeksi kattavat markkinat kapitalististen tuotantovoimien kehitykselle. Samalla luotiin kansalliset lainsäädännöt turvaamaan talouskehitys tietyllä maantieteellisellä alueella. Kansallisvaltioiden syntyminen myös turvasi talouskehityksen epäsuotuisillakin alueilla, esim: Suomessa. Tänään yksityiset pääomat ovat käyneet niin suuriksi, että ne toimivat ylikansallisesti monien valtioiden alueilla. Kansallisvaltiot ovat käyneet suurten kapitalistien toiminnan kannalta liian ahtaiksi. Tämä on johtanut kapitalististen monopoliliittojen kuten EU:n, NAFTA:n ja Japanin talousalueen syntymiseen. Kiristynvä kilpailu pakottaa suuret kapitalistiblokkit maailman markkina-alueiden ja raaka- ainelähteiden uudelleenjakoon Jokainen valtio maailmassa pyritään alistamaan eri asteisesti jonkin kapitalistiblokin alaisuuteen. Sosialistinen maailmanjärjestelmä hillitsi olemassaolollaan tätä kapitalistien pyrkimystä laajentumiseen. Nyt kun sosialismi Euroopassa on hajonnut, on ylikansallisten monopolien pyrkimys maailman jakoon kiihtynyt. Euroopan Unioni on tulos juuri tästä kehityksestä.

EU on ylikansallisten monopolien pyrkimys luoda yleiseurooppalainen valtiovalta oman valtansa välikappaleeksi. Tämän vuoksi EU:lle luotiin oma valuutta, sekä kehitellään puolustusvoimia, poliisia, lainsäädäntöelimiä yms. instituutioita, jotka korvaavat vastaavat kansalliset elimet. Euroopan Unionin poliittisena tavoitteena on alistaa eri tavoin taloudellisesti ja poliittisesti Euroopan kaikki valtiot, myös Venäjä ja muut entiset sosialistiset valtiot. EU:n avulla saksalainen pääoma on uudelleen saavuttamassa tavoitteensa hallita taloudellisesti ja poliittisesti Eurooppaa. Tämä tavoite lyö leimansa tänään Saksan ulko- ja sisäpolitiikkaan.

Kommunistit vastustavat kaikissa oloissa EU:n laajentamista ja Suomen EU- jäsenyyttä. EU siirtää taloudellisen ja lainsäädäntövallan maamme rajojen ulkopuolelle ja hävittää kansallisen lainsäädännön, jonka jälkeen maamme kehittämisestä vastaavat ylikansallisen pääoman intressit. EU-kehitys merkitsee kaikkialla Euroopassa uusoikeistolaisen politiikan vahvistumista, kansan aseman huonontamista pääomapiirien voittojen lisäämiseksi ja pyrkimystä taistelevan työväenliikkeen eliminoimiseksi. EU merkitsee porvariston vallan lisäämistä, eikä sitä voi puolustaa sillä tekosyyllä, että EU:ssa työväestön on helpompi taistella kapitalisteja vastaan. EU:n sijaan kommunistit esittävät Euroopan kaikkien valtioiden keskinäiseen tasa-arvoon perustuvaa yhteistyötä, jossa säilytetään kansallisvaltioiden itsenäisyys. Me kommunistit kehitämme yhteisrintamaa EU-sopeutusta ja kaikkia EU:ta varten luotavia instituutioita vastaan ja pyrimme laajentamaan sen laajaksi monopolienvastaiseksi taisteluksi.

Kapitalismin yleinen kriisi jatkuu

Ennen Lokakuun vallankumousta kapitalismi yksin hallitsi maailmaa. Kapitalismia vastaan taisteli ennen kaikkea läntisten kapitalistimaiden työväenluokka. Lokakuun vallankumous synnytti tilanteen, jolloin muodostui maailman ensimmäinen sosialistinen valtio. Kehitys jatkui, kun imperialistisen toisen maailmansodan tuloksena useammat maat lähtivät rakentamaan sosialismia

ja syntyi kokonainen sosialistinen maailmanjärjestelmä. Kapitalismi ei enää yksin hallinnut maailmaa. Sen vuoksi nimitimme Lokakuun vallankumouksen jälkeistä aikaa kapitalismin yleisen kriisin ajaksi. Nyt Euroopassa sosialistinen maailmanjärjestelmä on hajonnut. Tästä emme voi tehdä johtopäätöstä, että kapitalismin yleinen kriisi olisi ohi. Kriisin aiheutti markkinatalouskapitalismin globaalit ongelmat. Sosialismin takaiskut heijastavat sitä tilaa, joka muodostui kylmän sodan seurauksena. Sosialistisen vallankumouksen oli vaikeata edetä oloissa, jossa sosialismi ja kapitalismi olivat ryhmittyneet blokkeihin. Kapitalismin ristiriidat eivät ole hellittäneet. Ainoan ratkaisun niille tarjoaa edelleenkin sosialismi. Elämme aikaa, jossa työväenluokka järjestäytyy uudelleen kapitalismia vastaan kaikissa organisaatioissa. Kapitalismi ei ole voittanut ongelmia, jotka synnyttivät sen yleisen kriisin eikä sosialismia ole tuhottu. Kapitalismin yleinen kriisi jatkuu.

Toimintamme nojaa sosialismin rakennustyön kokemukseen

Sosialistinen yhteiskuntajärjestelmä kykenee ratkaisemaan ihmiskunnan ongelmia

Lokakuun vallankumouksen tuloksena syntyneen Neuvostoliiton sekä sen jälkeen syntyneen sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän rakennustyön kokemus osoittivat sosialistisen yhteiskuntamuodon kykenevän ratkaisemaan ihmiskunnan eteen nousevat ongelmat. Tsaarin Venäjä oli Euroopan kehittymättömin valtio ennen Lokakuun vallankumousta. Kun sen osuus maailman teollisuustuotannosta oli n. 1%, niin tuotti Neuvostoliitto maailman tuotannosta noin 25%. Neuvostoliitto kykeni kehittämään ihmisen sosiaali- ja perusturvaa taaten kansalaisilleen ilmaisen sairauden- ja terveydenhoidon, ilmaisen koulutuksen ja täystyöllisyyden. Neuvostoliitto ratkaisi menestyksellisesti asuntokysymystä. Neuvostoliitto kasvoi myös maailman voimakkaimmiksi maatalousvaltioksi. Kun 30-luvulla kapitalistinen maailma eli voimakkaan talouspulan kourissa, ratkaisi Neuvostoliitto menestyksellisesti ensimmäistä viisivuotissuunnitelmaansa. Sosialistiseen suunnitelmatalouteen perustuen Neuvostoliitto kykeni nousemaan maailman teollisen ja tieteellisen kehityksen kärkeen. Tästä olivat osoituksena suuret tehdashankkeet, maan sähköistäminen, maatalouden koneellistaminen sekä saavutukset esim. avaruustutkimuksessa. Sosialismin voiman osoitti se, että ratkaiseva osuus maailman mahtavimman sotakoneiston lyömisessä oli Neuvostoliitolla.

Sodan jälkeen syntyneet sosialistisen yhteisön valtiot ratkaisivat myös menestyksellisesti ihmisen elämään liittyviä ongelmia. Näissä maissa kehittyi korkea sairaan- ja terveydenhoidon taso, koulutusjärjestelmä, täystyöllisyys ja perusturva. Edullisten asuntojen tuotanto oli mittavaa. Sosialistinen järjestelmä kykeni alentamaan ratkaisevasti rikollisuutta, lopettamaan ihmisen toiseen ihmiseen kohdistaman riiston, toteuttamaan täystyöllisyyden sekä ratkaisemaan asumiseen, terveydenhoitoon, koulutukseen yms. liittyviä kysymyksiä ilman kapitalisteja. Raa'an kapitalismin seurauksena nämä ongelmat ovat tulleet takaisin.

Sosialististen maiden keskeinen huomio kiinnittyi rauhan säilyttämiseen. Sen tuloksena kyettiin estämään sotilaallisten konfliktien puhkeaminen Euroopassa. Olemassaolollaan sosialistiset valtiot painostivat maailman kapitalistiluokan sääntelyyn perustuvaan talouspolitiikkaan, joka hyödytti myöskin kapitalististen maiden työväenluokkaa.

Sosialismin rakennustyö maailmassa osoittaa, että maailmaa uhkaaviin onnettomuuksiin kyetään löytämään ratkaisu sosialistisen suunnitelmatalouden avulla.

Sosialismin hajoaminen ja sen yhteys yleismaailmalliseen luokkataistelun kehitykseen

Porvaristo yrittää propagandassaan osoittaa sosialismin ja kommunistisen liikkeen 80-luvun lopulla alkaneen kriisin johtuvan sosialistisen aatteen ajautumisesta umpikujaan ja sen kyvyttömyyttä antaa vastaus nykypäivän ongelmiin. Kysymys on kuitenkin luokkataistelun

yleismaailmallisesta vaiheesta, jossa markkinatalous on kyennyt valtaamaan sosialismin asemia ja koettaa näin etsiä ratkaisua omiin kärjistyviin ongelmiinsa.

Sosialistinen maailmanjärjestelmä oli tähän saakka työväenluokan kansainvälisen luokkataistelun suurin saavutus. Lokakuun sosialistisen vallankumouksen jälkeen sosialistisen kehityksen tielle siirtyi useita Euroopan ja Aasian maita sekä Kuuba. Siirtomaajärjestelmä hajosi ja monet kolmannen maailman valtiot siirtyivät ns. ei-kapitalistiselle kehitystielle. Työväenluokan voitoksi on luettava teollistuneissa kapitalistimaissa toteutettu ns. keynesiläinen sääntelypolitiikka.

Luokkataistelun kehitys ajautui kuitenkin tilanteeseen, jossa sosialistinen ja kapitalistinen maailmanjärjestelmä ryhmittivät alueelliseksi blokeiksi, joiden väliin muodostui sotilaallinen rintamalinja. Kapitalismi vastasi sosialismin voittoihin lisäämällä asevarustelua ja kiristämällä sotilaallista ilmapiiriä. Vaikka keynesiläinen sääntelypolitiikka merkitsi kapitalismin perääntymistä ja oikeudenmukaisempaa tulonjakoa myös työväenluokalle, antoi se monopolipääomalle lisääntymistä nostamalla läntisissä teollisuusmaissa valtaan reformistiset työväenpuolueet ja maltilliset porvarit. Sosialismin taktiikaksi muodostui rauhanomaisen rinnakkainolon politiikka. Sosialismin taloudellisten voimavarojen rajallisuus kuitenkin esti etenemisen monopolipääoman vahvimmissa linnakkeissa, kehittyneissä teollistuneissa kapitalistimaissa. Eteneminen olisi edellyttänyt siirtymistä porvarillisesta sääntelystä monopolien vallan rajoittamiseen, mutta tähän ei työväenluokan luokkataistelun voima enää yltänyt. Kylmän sodan ilmapiirissä sosialismin eteneminen teollistuneissa kapitalistimaissa olisi merkinnyt sotilaallisen ilmapiirin kiristymistä. Syntyneessä pysähtyneisyyden ajan ilmapiirissä sosialismi oli pakotettu perääntymään. Markkinatalous ei ole ratkaissut ihmiskunnan ongelmia, vaan ne ovat kärjistyneet kaikkialla maailmassa, mistä 90-luvun alun markkinatalouden lama oli hyvä esimerkki. Kommunisteille uuden toimintavarmuuden saaminen edellyttää kuitenkin, että sosialismin ongelmille annetaan tieteellisesti perusteltu selvitys. On ymmärrettävä, miksi sosialismin kehitys pysähtyi ja miksi vallitsevassa tilanteessa ei kyetty luomaan uutta strategiaa. Tämä luo perustan ulospääsulle nykyisestä vaikeasta tilanteesta.

Taloudelliset ja sosiaaliset syyt NKP:n kriisikehityksen taustalla

Socialismin ja kommunistisen liikkeen ongelmien taustalla ovat useat samaan historialliseen ajankohtaan osuvat ja toisiinsa vaikuttavat tekijät. 80-luvun alkuun tultaessa sosialismi kehittyi edelleen hyvin vakaasti. Sen taloudellinen kasvuvauhti oli nopeampaa kuin kapitalistisissa maissa. Neuvostoliiton taloutta rasitti kuitenkin voimakas asevarustelukilpailu ja omien liittolaisten sekä taloudellinen että sotilaallinen tukeminen. Neuvostoliiton ja NKP:n kriisikehityksen alkusyitä on haettava myös liian pitkään jatkuneesta suunnitelmatalouden tiukan keskitetystä ohjauksesta. Tuotantoelämän laajentuessa määrällisesti sen toimivuus ja joustavuus kärsi. Talouden keskitetty ohjausjärjestelmä alkoi jarruttaa 70-luvun mittoihin kasvaneiden tuotantovoimien kehitystä, ja Neuvostoliitolla oli suuria vaikeuksia soveltaa tuotantoon automaatiota, joka läntisissä kapitalistimaissa oli lyönyt itsensä läpi. Tämä heikensi sosialismin kykyä torjua kapitalismin voimistuva ideologinen paine. Tilanteen korjaamiseksi olisi pitänyt muuttaa sosialistiselta pohjalta talouden ohjausta kasvaneita tuotantovoimia paremmin vastaaviksi. Yhteiskunnan päätöksentekoa olisi pitänyt siirtää lähemmäksi tuotantoa ja muuttaa sosialistinen ohjaus koordinoitummaksi. Kapitalismin uusien talouspulien esiin nostama uusoikeistolaisuuden nousu osui vaiheeseen, jossa sosialismi oli rakennemuutoksen edessä.

NKP:n sisäinen kriisikehitys

Syntyneessä tilanteessa NKP pyrki keskittymään pelkästään talouden järjestämiseen ja ideologinen työ kärsi. Merkittävä asema taloussuunnitelmien toteuttamisessa ja täytäntöönpanossa jouduttiin antamaan laajalle keskitason talousjohdolle eli ns. nomenklatuuralle. Tällaisessa tilanteessa puolueeseen alkoi hakeutua väkeä, joka puoluejäsenyyden kautta etsi itselleen yhteiskunnallista uraa. Uusille jäsenille ei enää asetettu vaatimukseksi ymmärtää marxilais-leniniläistä ideologiaa. Tärkeintä oli kyetä soveltamaan käytäntöön taloussuunnitelmat, ohjelmalliset asiakirjat, jotka

usein ymmärrettiin samaksi asiaksi kuin marxismi-leninismi. Poliittisen tietoisuuden hämärtyessä ja tuotannollisen kehityksen vaikeutuessa edelleen, nomenklatuuran piiriin alkoi varsin aikaisessa vaiheessa pesiytyä sisäinen korruptio ja lahjusjärjestelmä, jolla tuotannon organisoinnista vastuussa olevat piirit varmistivat systeemin toimivuutta. Tässä vaiheessa keskeiset virheet olivat: 1) estettiin yksityinen ammatinharjoittaminen 2) valtion laitosten ei annettu itse suunnitella tuotantoaan 3) suunnitelmatalouden joustamattomuus loi pohjan pimeään pääoman muodostumiselle. 4) laiminlyötiin ideologinen kasvatustyö puolueiden perustana.

Kun yhteiskuntaelämän normaalit toimintakanavat alkoivat häiriintyä ongelmien kasautuessa, alkoi vastuussa oleva talousjohto hoitaa asioita laillisten kanavien ohitse. Syntyi sosiaalinen ryhmä, joka alkoi samalla kartuttaa henkilökohtaista omaisuuttaan lahjusten ja korruption avulla ja omaksui sosialistiselle yhteiskunnalle vieraat menettelytavat. Tämä taloudesta vastuussa oleva ryhmä pystyi piiloutumaan puoluekoneiston sisään, joka oli yhteiskunnallisen kontrollin ulottumattomissa. Syntyneessä aatteettomuuden ja ideologisten ristiriitojen repimässä tilanteessa puoluejohtajaksi valittiin Gorbatsšov, jonka ajattelutapa tukikorroptoituneen nomenklatuuran etuja. Kun taloutta olisi pitänyt lähteä uudistamaan sosialistisella perustalla, ei keskeisen talous- ja puoluejohdon piirissä ollutkaan enää sitä voimaa, joka oli kiinnostunut sosialismin kehittämistä. Koneistoon syntynyt "kapitalistiluokka" halusi pelkästään turvata oman asemansa ja siksi oltiin kiinnostuneita sosialismin kehittämisen sijaan markkinatalouskokeiluista, mitä aloitettu perestroikakehitys alkoi tukea.

Virheitä ei kyetty korjaamaan

Miksi sitten alkanutta kriisikehitystä ei kyetty ajoissa korjaamaan ja siirtämään sosialistisille raiteille? Siihen oli monia syitä. Myös NKP:ssä kehitys nosti esiin erilaisia ideologisia näkemyksiä. Niistä ei uskallettu keskustella pelossa, että ideologiset erimielisyydet nousevat esiin ja kärjistyvät. Teoreettiseen keskusteluun ja tuotantoelämän rakennetta koskeviin korjauksiin ei uskallettu lähteä, koska muutosprosessin pelättiin johtavan ankarassa luokkataistelutilanteessa ideologiseen eriytymiseen ja sekaannukseen. Maailman kommunistiset puolueet eivät olleet varautuneet tilanteeseen, jossa niille keskeisin puolue NKP itse joutuu hakoteille.

Kansainvälinen keskustelu oli vähäistä, kun halvaantuneen NKP:n ohi ei kyetty kutsumaan kokoon kansainvälisen kommunistisen liikkeen neuvottelukokouksia. Ei myöskään kyetty käymään ideologista keskustelua ja suunnittelemaan yhteistä toimintamallia, jolla vastata kapitalistien hyökkäyksiin. NKP:n keskeiseksi osaksi muodostui juuri tämä ns. korruptoitunut nomenklatura. Tästä syystä ei puolueen jäsenistöäkään kyennyt vaikuttamaan puolueen päätöksiin ja tavoitteisiin, vaikka olisi sitä halunnutkin. NKP:n ja neuvostotalouden rakenteesta johtuen ei yksinkertaisesti ollut niitä elimiä ja sitä koneistoa, jolla jäsenistö olisi voinut pysäyttää alkaneen kriisikehityksen.

Seurauksena oli koko kommunistisen liikkeen kriisi

NKP:n keskeinen vastuu kommunistisen liikkeen kriisikehityksessä johtuu siitä, että kansainvälisen yhteistyöelimen puuttuessa kommunistit maailmassa jo ennen toista maailmansotaa omaksuivat yhteistyössään NKP:lle keskeisen roolin. Kommunistisella liikkeellä ei ollut Kominternin jälkeen yhteistyöelintä. Tämän tehtävän omaksui yksi puolue, NKP. Tällainen järjestelmä oli hyvin haavoittuva sellaisessa tilanteessa, jossa itse NKP joutui vaikeuksiin eikä ollut mitään kollektiivista arvioimassa, milloin oltiin siirrytty väärille raiteille. Kun ideologinen kehitys NKP:ssä ajautuikin tuuliajolle, veti se mukaansa kriisiin NKP:hen sidottuja Länsi- ja Itä-Euroopan puolueita.

Länsi-Euroopan puolueiden alamäki johtui niiden tiukasta sitoutumisesta NKP:hen, koska ne eivät kyenneet irtautumaan sen holhouksesta edes siinä vaiheessa, kun kaikille oli ilmeisen selvää kehityksen sosialisminvastaisuus. Monet puolueet muuttivat nimensä ja linjansa. Tästä esimerkkinä SKP Suomessa, joka organisoitui toimimaan Vasemmistoliittona reivaten samalla linjaansa voimakkaasti oikealle. Osa kommunisteista seurasi NKP:n vanavedessä sen kriisikehityksen loppuun saakka, kuten meillä SKP(y), kykenemättä näkemään kehityksen antisosialistista luonnetta. NKP:n kriisikehitys johti teoreettisiin arvioihin, joiden tuloksena SEV

hajotettiin ja Itäisen Euroopan sosialistiset valtiot jätettiin kukin yksin kapitalististen maiden ideologisen ja taloudellisen hyökkäyksen armoille. Tuloksena oli sosialismin kriisi, joka väliaikaisesti on johtanut suuren osan maailman työväenliikettä suuriin vaikeuksiin ja avannut maailman äärioikeistolle.

Tilanne sisältää kommunistisen liikkeen nousun avaimet

Tämän kehityksen väistämätön lopputulos oli kriisi, mikä on ollut yksi keskeinen syy niille onnettomuuksille, joihin sadat miljoonat työtätekevät maailmassa ovat joutuneet. Mutta kuitenkin vasta tämä kriisi vapautti NKP:n holhoukseen sidotut kommunistit arvioimaan tilannetta uudelleen. Se on synnyttänyt tilanteen, jossa työväenluokan uuden toimintastrategian luominen käy mahdolliseksi ja välttämättömäksi. Koko Euroopan ja maailman kommunistit ovat nyt palauttamassa keskinäisiä yhteyksiään. Tässä liikkeessä ovat mukana myös entisten sosialististen maiden kommunistit.

Kommunistien liitto ry. katsoo, että kommunistien tulee luoda keskinäiseen tasa-arvoon perustuen yhtenäinen toimintastrategia kaikkialla maailmassa monopolikapitalismin kaatamiseksi. Sen perustaksi tulee luoda monopolienvastainen kansanliike, joka ottaa tavoitteekseen uusioikeistolaisen talouspolitiikan kaatamisen ja siirtymisen vaihtoehtoiseen talous- ja yhteiskuntapolitiikkaan. Perinteisen työväenluokan ja sen liittolaisten, kuten eläkeläisten, viljelijöiden, opiskelijoiden, työttömien yms. ohella tähän rintamaan tulisi kuulua se osa porvaristoa, jonka edut ovat ristiriidassa monopolipääoman tavoitteiden kanssa. Tähän ryhmään kuuluvat ennen kaikkea kotimarkkinoilla ovat pienet ja keskisuuret yrittäjät. Vaikka kommunisteilla on kapitalistisessa yhteiskunnassa erikoisasema olla aloitteentekijä monopolienvastaisen liikkeen luomisessa, tulee kommunistien aina omalla toiminnallaan ansaita yhteiskunnassa oma paikkansa ja kansalaisten luottamus. On ylläpidettävä ideologinen valmius. Tämä merkitsee, että kommunistien tulee joka hetki kyetä arvioimaan yhteiskuntakehityksen luonne oikein. On luotava pysyvät valmiudet kommunistien keskuudessa käytävälle teoreettiselle keskustelulle.

Markkinatalouskapitalismi on kulutettu loppuun

Uusoikeistolainen talousoppi, monetarismi, johtaa umpikujaan

Lamakauden talousoppi on monetarismia eli uusioikeistolaisuutta. Tulonjakoa pääomatulojen hyväksi. Pääomapiirien tuloja kasvatetaan lainsäädännöllistä tietä budjettipolitiikan kautta. Uusoikeistolainen talouspolitiikka merkitsee yhteiskunnallisen sääntelyn lopettamista, sosiaali-, työttömyys- yms. turvan heikentämistä. Sen puitteissa pyritään mahdollisimman laajaan yhteiskunnallisen sektorin yksityistämiseen ja liikelaitostamiseen. Esimerkkeinä rakennushallituksen kiinteistöhoito, Posti ja TELE, Valmet, Valtionrautatiet ja Rautaruukki. Kaikki tämä on johtanut Suomessa ja muissa markkinatalousmaissa laajaan työttömyyteen, yhteiskunnallisen kriisin syvenemiseen ja työtätekevien elintason heikkenemiseen sekä julkiseen velkaantumiseen.

Monetaristinen taloudenhoito kärjistää kapitalistisen markkinatalouden lamakausia eikä tuotannon ja kaupan ajoittaisesta kasvusta huolimatta kansan asemassa tapahdu pysyvää parantumista. Yhteiskunnallinen kriisi on tullut kapitalismin pysyväksi olotilaksi.

Kapitalismi ei kykene purkamaan nykyistä yhteiskunnallista kriisiä

Kapitalistisen markkinatalouden hallitsemattomalle kehitykselle tyypilliset talouspulat syntyvät tänäänkin tavaroiden ja palveluiden suhteellisen liikatuoannon seurauksena. Yksittäinen kapitalisti pyrkii rationalisoimaan tuotantoaan laskeakseen tuotantokustannuksiaan alle keskimääräisen tason, jolloin yritys kykenee saamaan ns. ylimääräistä voittoa. Tämä tehdään kehittämällä teknologiaa ja lisäämällä ns. pysyvää pääomaa. Muiden kapitalistien rationalisoidessa tuotantonsa

samalle tasolle ja ylikin tapahtuu pääomien nopeaa kasautumista ja kapitalistien voiton suhde sijoitettuun kokonaispääomaan laskee. Tätä Marx tarkoitti puhuessaan voiton suhdeluvun laskutendenssin laista. Tätä vastaan kapitalisti taistelee lisäämällä riistoa eli alentamalla palkkoja ja sosiaalikulustannuksia sekä rationalisoimalla kilpailijoita ulos markkinoilta. Pääomapiirien voitot ovat viime vuosina koostuneet huomattavilta osin juuri tällaisesta ns. suhteellisen lisäarvon riistämisestä. Kansan aleneva kulutuskyky ei riitä ostamaan kapitalistien kiihtyvässä tahdissa markkinoille tuottamia tuotteita ja palveluja. Seurauksena ovat talouspulat. Kun pääomaa ei kannata sijoittaa laman vallitessa tuotantoon, sijoitetaan sitä pääomaliikkeiden vapautuessa sijoitettu keinotteluun. Räjähdyksmäisesti kasvanut keinottelu ja siitä seuraava omaisuuksien uusjako on nykyisille lamakausille tyypillinen piirre. Vapaat pääomanliikkeet ovat lisänneet räjähdysmäisesti keinottelua maapallon eri alueiden välillä eivätkä ne enää seuraa reaalitalouden ilmiöitä. Tämä lisää viime kädessä työtätekevien riistoa. Nykyiset lamakaudet poikkeavatkin aiemmista siten, että kiinteän pääoman osuus kokonaispääomasta on kasvanut niin suureksi, että suurillakin investoinneilla on vaikea luoda uusia työpaikkoja. Esimerkiksi Suomessa 90-luvun alun laman tuloksena yhteiskunnan tulonjako muuttui vuosikymmenessä lähes 10 % pääomatulojen hyväksi. Ainoa keino normalisoida yhteiskunnallinen tilanne olisi muuttaa tulonjakoa oikeudenmukaisemmaksi. Loppuun saakka vietyinä se vaatii kuitenkin monetaristisen talouspolitiikan purkamista.

Suhteellisen lisäarvon riistäminen on tullut toistaiseksi kapitalisteille pysyväksi kilpailulliseksi tekijäksi. Monetaristisen talouspolitiikan puitteissa kapitalismi ei kykene purkamaan nykyistä kriisiä. Kommunistit pitävät tavoitteenaan sellaisen kansanliikkeen kehittämistä, joka kykenee murskaamaan nykyisen monetaristisen talouspolitiikan.

Työväenluokan kansainvälinen luokkataistelu synnytti hyvinvointia

Ennen nykyistä uusoikeistolaista talouspolitiikkaa toteutettiin läntisissä kapitalistimaissa porvarillista sääntelypolitiikkaa, keynesiläisyyttä. Se perustui porvarillisen yhteiskunnan reformeihin, jonka oloissa kehitettiin sosiaaliturvaa, parannettiin palkkatasoa ja luotiin valtion omistamaa tuotantoa tuotantoelämän perusalolle. Sen avulla saatiin kehitettyä oikeudenmukaisempaa yhteiskunnallista tulonjakoa, hillittiin kapitalististen talouspulien puhkeamista ja luotiin ns. hyvinvointia. Tämä politiikka perustui työväenluokan voimaan ja taistelukykyyn. Oli voimakas kommunistinen, sosialidemokraattinen ja ammatillinen työväenliike. Näissä oloissa kapitalistien oli pakko suostua reformeihin. Läntisissä kapitalistimaissa tämä politiikka onnistui vain sen vuoksi, että näiden maiden työväenluokan taustatukena oli voimakas ja kehittyvä sosialistinen maailmanjärjestelmä.

Vaikka porvarilliseen sääntelyyn perustuva talouspolitiikka ei kyennyt eliminoimaan vielä monopolien valtaa, osoitti se kuitenkin, että kontrolloimalla pääomien toimintaa voidaan yhteiskunnallista kehitystä vakauttaa ja saavuttaa koko työkansaa hyödyttäviä tuloksia.

Reformit eivät poista kapitalismin perusristiriitaa

Näissä oloissa monet reformistit sanoivat, että luokkataistelu maailmasta on loppunut. Kommunistit toivat kuitenkin monissa yhteyksissä esiin, että reformeista huolimatta kapitalistisen yhteiskunnan perusristiriita ja luokkaluonne eivät ole muuttuneet. Porvarillisen yhteiskunnan sääntelyyn perustuva talouspolitiikka eliminoi kapitalismin pahimpia ristiriitoja, tasasi tulonjakoa ja hidasti tällä tavalla kapitalismin kriisi-ilmiöiden murtautumista esiin, mutta ei luonnollisestikaan poistanut kapitalismin perusongelmia. Sen ensimmäinen laajempi sodanjälkeinen lamakausi puhkesi 70-luvun puolivälissä ja sen jälkeen on koettu useita laajoja talouspulia. Kansa koki ne hallitusvastuussa olleiden puolueiden epäonnistumisiksi. Kun keynesiläiseen talousoppiin perustuva sääntelytalous nosti monissa länsimaissa hallitusvaltaan reformistiset työväenpuolueet sekä porvaripuolueiden maltillisimmat osat, menettivät nämä ryhmät talouspulien seurauksena asemansa valtakoneistoissa oikeistolaisimmille voimille. Samalla 70-80- lukujen molemmin puolin

eri puolilla kapitalistista maailmaa talouselämän käyttövoimaksi nousi keynesiläisyyden sijaan monetaristinen talousoppi.

Vaikka sääntelyyn perustuva talouspolitiikka toi tuloksia, ei se kyennyt ehkäisemään kapitalismin perusristiriitojen ilmenemistä. Nykyisenkaltainen paluu oikeistolaiseen talouspolitiikkaan olisi voitu estää vain syventämällä porvarillista sääntelypolitiikkaa monopolien vallan eliminoimiseksi. Tämä olisi silloin merkinnyt ratkaisuja, jotka olisivat siirtäneet kehityksen painopistettä sosialismiin suuntautuvalle kehitysuralle.

Reformistisen vasemmiston käyttäytyminen osoittaa vaihtoehdon puutteen

Porvareiden hallitsemisissa maissa monetaristisen talousopin murtaessa keynesiläisyyden valtaan nousivat hallitsevien porvaripuolueiden konservatiiviset siivet syrjäyttäen maltilliset ja reformeja suosivat ryhmät. Siellä missä sosialidemokraatit kykenivät säilyttämään asemansa se tapahtui niin, että he mukautuivat itse monetaristisen politiikan toteuttajiksi. Näin esimerkiksi Suomessa ja Ruotsissa, missä v. 1995 toimintansa aloittaneet sosialidemokraattien johtamat hallitukset kykenevät lupaamaan vain säästöjä, uusia saneerauksia ja sosiaaliturvan supistuksia. Tämä on täydellistä monetaristista talouspolitiikkaa, johon sosialidemokraatit ovat mukautuneet. He toteuttavat sitä säilyttääkseen asemansa yhteiskunnallisena valtapuolueena. Sosialidemokraatit puhuvat Ruotsissa, että heidän tulee säilyttää 70 % hyvinvointiyhteiskunta. Suomessa he puhuvat, että tulee säilyttää hyvinvointiyhteiskunnan perusteet, esim. määrätynlainen perusturva. Heidän linjanaan on antaa ulospäin kuva, että he vastustavat yhteiskunnan alasajoja ja suostuvat äärimmäisessä hädässä välttämättömään saneeraukseen. Käytäntö kuitenkin osoittaa, että heidän itsensä ohjaama saneeraus on kovempaa, kuin mihin oikeistokaan uskaltautuu. Tämä osoittaa, että kapitalistiselle riiston kiristämiselle ja umpikujalle he eivät löydä vaihtoehtoa. Tämä osoittaa myös sen, että tällaista vaihtoehtoista talouspolitiikkaa, joka saattaisi sopusointuun kapitalistisen markkinatalouden ja kansan edut, ei ole olemassakaan.

Euroopan Unioni vahvistaa porvariston valtaa

Socialidemokraattisten puolueiden ja ay-liikkeen johto sekä valta-osa muun vasemmistolaisen työväenliikkeen johdosta kannattavat voimakkaasti monetaristista EU- suuntausta. Syy tähän löytyy siitä, että porvarillisen sääntelypolitiikan harjalla reformistisesta työväenliikkeestä muodostui yksi kapitalistisen yhteiskunnan instituutio. Heille ainoa vaihtoehto säilyttää entinen tilanne ja antaa samalla uskottava kuva omasta politiikasta, on mukautua uusioikeistolaiseen politiikkaan. Ainoaksi mahdollisuudeksi nähdään siirtyminen EU:hun, jossa sosialidemokraattien hallitsemaan Sosialistiseen Internationaaliin kuuluvat puolueet voisivat järjestäytyä poliittiseksi voimaksi. He sanovat kannattavansa EU:ta, että voitaisiin kontrolloida suuria pääomia. He eivät huomaa, että EU on rakennettu estämään pääomien yhteiskunnallinen kontrolli ja että pääomien kontrolloimiseen tarvitaan voimakas taistelukykyinen työväenliike.

Eri Euroopan maissa pidetyissä kansanäänestyksissä kuitenkin enemmistö työväenliikkeen jäsenistöstä vastusti maidensa EU-jäsenyyttä, mikä osoittaa jäsenistön kykenevän irtautumaan reformistisesta monopolien etuja ajavasta politiikasta. Tämä osoittaa, että työtätekevän kansan keskuudessa löytyy kommunistien esittämälle monopolienvastaiselle politiikalle potentiaalinen valmius.

Uuden yhteiskuntapolitiikan on irrottauduttava monopoleista

Vaihtoehto on olemassa

Keynesiläisyys ja monetarismi talousoppeina ovat ajautuneet umpikujaan. Jos niille olisi kapitalismin puitteissa löydettävissä vaihtoehto, sen olisi jo pitänyt nousta esiin. Me kommunistit

olemme sitä mieltä, että nykyiselle monetaristiselle yhteiskuntapolitiikalle on olemassa vaihtoehto ja että ihmisen työllä kyetään tuottamaan kaikki aineelliselle hyvinvoinnille ja yhteiskuntakehitykselle tarpeelliset arvot ja palvelut. Vaihtoehto löytyy vain irtaantumalla monopolikapitalistien etujen mukaisesta politiikasta. Tämä merkitsee yhteiskunnallisen sääntelyn ja siihen liittyen oikeudenmukaisen tulonjaon kehittämistä. Se on alkuun paluuta aikaisempaan sääntelypolitiikkaan, mihin ei kuitenkaan saa pysähtyä, vaan monopolipääomalta on katkaistava ainoa mahdollisuus yhteiskunnalliseen vallankäyttöön. Tämä merkitsee uutta kansan vaihtoehtoon perustuvaa politiikkaa, joka nostaa esiin mm. seuraavanlaisia tavoitteita. 1) Suuret pääomat ja niiden vapaat liikkeet on saatettava yhteiskunnalliseen kontrolliin. Pääomien maastavienti on tehtävä luvanvaraiseksi. 2) Yhteiskunnan omistaman omaisuuden ja toimintojen yksityistäminen on lopetettava. Sitä vastoin on kehitettävä valtion ja kuntien yrityksiä turvaamaan alueellinen tuotantorakenne ja työllisyys markkinatalouden häiriöistä riippumatta. Liikennepalveluja, terveyden- ja vanhustenhuoltoa, sairaalatoimintaa, koulutusta, alkoholinmyyntiä, apteekkilaitosta tulee kehittää pelkästään yhteiskunnalliselta perustalta. 3) Suurten monopoliyhtiöiden ja liikepankkien omaisuus on kansallistettava. Tämä koskee ennen kaikkea liikepankkeja, vakuutusyhtiöitä sekä energiantuotantoa. Samalla on turvattava pienten ja keskisuurten yritysten toimintaedellytykset. Yritysvero on tehtävä progressiiviseksi. 4) On toteutettava täystyöllisyys. Siihen päästään muuttamalla tulonjakoa työtätekevän kansan hyväksi, mikä elvyttää kotimarkkinat. Elvytetään asuntorakentaminen, lähiöiden saneerausohjelmat sekä yhteiskunnalliset investoinnit. 5) On suoritettava tuloreformi palkkatulojen hyväksi korottamalla palkkoja, eläkkeitä ja työttömyysturvaa. Minimipalkan tulee olla 4500:-/kk. Työttömyyden perusturvan on oltava vähintään 200:-/työpäivä. 6) Yhteiskunnan toimesta on kehitettävä sosiaaliturvaa niin, että se antaa perus toimeentulon kaikille niille, jotka eivät voi sitä saada ansiotulojensa perusteella. Eläketurvan leikkaamisesta työttömyyden tai sairauden perusteella on luovuttava. Työeläkerahastot on otettava kontrolliin. 7) On kehitettävä kohtuuhintaisia yhteiskunnallisia palveluita kaikille kansalaisille. Se merkitsee koulutuksen, terveydenhuollon, julkisen liikenteen yms. kehittämistä. 8) Elintarvikkeiden häiriötön tuotanto ja maatalouden omavaraisuus on turvattava. Yksityisen viljelijäväestön toimintaedellytykset on turvattava. 8) On irtauduttava monopolien etuja palvelevasta EU-jäsenyydestä sekä estettävä maamme sitominen EU:n rahaliittoon.

Tällainen kansan vaihtoehtoinen politiikka luo perustan kulutuksen ja tuotannon sopusoinnulle ja oikeudenmukaiselle yhteiskunnalliselle tulonjaolle. Tämä vaihtoehto ei kuitenkaan enää kulje yhteiskuntakehityksen kapitalistista linjaa pitkin. Sen avulla katkaistaan keinottelu ja luodaan perustaa yhteiskunnan suunnitelmalliselle ja kriisittömälle kehittämiselle.

Yhteistyöpolitiikan kehittäminen

Vaihtoehtoisen yhteiskuntapolitiikan toteuttamiseksi on välttämätöntä työtätekevien väestökerrosten yhteistyö. Tämän vuoksi kommunistit pyrkivät ns. demokraattisen rintaman rakentamiseen, jolla tarkoitetaan erilaisten edistyksellisten voimien yhteistyötä saman päämäärän hyväksi.

Rintamapolitiikkaa on perinteisesti kehitetty mm. äärioikeistolaisuutta, fasismia, rotusortoa, sotaa, ylikansallisten monopolien integraatiopolitiikkaa vastaan, luonnon, ympäristön, eläinten ja rauhan puolesta. Tällaisen toiminnan sisältönä on aina toimiminen monopolipääoman valtaa vastaan työtätekevän kansan puolesta. Sitä tulee kehittää myös jokapäiväisen aineellisen hyvinvoinnin turvaamiseksi. Yhteistyöpolitiikan muotoja on monia, kuten yhdessä muodostettu liitto tai järjestö, sopimusasiakirja samansuuntaisesta toiminnasta tai muu tämäntapainen ihmisiä organisoiva politiikka. Yhteistyön rakentaminen on välttämätöntä. Porvarillinen demokratia oli aikoinaan porvaristolle välttämätön aiempaan feodalismiin nähden, koska se takasi pääomien ja työvoiman kansallisen liikkuvuuden. Tänäpäin monopolipääoma pyrkii laajentamaan toimintaansa yli kansallisten rajojen kapitalistisiksi liittovaltioiksi tai blokeiksi. Se merkitsee kansallisen lainsäädännön tuhoamista, kansalaisten demokraattisten oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien

kaventamista ja mitätöimistä. Perinteiset poliittiset puolueet monopolipääoma on kyennyt täysin integroimaan ns. konsensuspolitiikkaan, oman politiikkansa takuuvoimaksi.

Yhteiskuntaelämässä keskeisiksi ovat nousseet myös yleismaailmalliset globaalit ongelmat. Nämä asettavat yhteistyöpolitiikan ensiarvoiseen asemaan. Porvarillisessa yhteiskunnassa tapahtuneen sosiaalisen rakennemuutoksen seurauksena työväenluokka on laajentunut, eivätkä sen uudet kerrokset aina tunne omaa luokka-asemaansa. Taisteluun työtätekevien oikeuksien puolesta tarvitaan entistä laajemmat kerrokset. Rintamapolitiikka vahvistaa työtätekevien kerrosten luokkatietoisuutta osoittamalla yhteisen työn voiman ja opettamalla näkemään yhteisen oikean vihollisen, kapitalistin.

Kommunistit näkevät yhteistyöpolitiikan keskeiseksi yhteiskunnallisen vaikuttamisen keinoksi. Yksin he eivät kykene viemään läpi uudistuspolitiikkaa. Siksi kommunistien on oltava mukana organisoimassa yhteistyöpolitiikkaa yhdessä muiden yhteiskunnallisten voimain kanssa ja osallistuttava myös sen toteuttamiseen.

Liittolaispolitiikan periaatteet

Yhteistyöpolitiikka ei koskaan saa merkitä siihen osallistuvien yhteiskunnallisten voimien ja tahojen itsenäisyyden menettämistä. Tätä periaatetta on sovellettava kaikkiin osapuoliin nähden.

Liittolaispolitiikan toteuttaminen ei merkitse kommunisteille luopumista omasta ideologisesta työstä eikä luopumista strategisesta päätehtävästä, sosialistisen yhteiskunnan rakentamisesta. Päinvastoin liittolaispolitiikka on osa tätä työtä.

Työväenliike demokraattisista uudistuksista sosialistisiin uudistuksiin

Yhteistyöpolitiikkaan voivat osallistua mitä erilaisimmat yhteiskunnalliset voimat, työläiset ja toimihenkilöt sekä heidän ammattiliitot, viljelijät ja eri poliittiset puolueet ja kansalaisliikkeet. Aktiivisella hyvin organisoidulla työllä tämä tuottaa tuloksia. Esimerkkinä tästä oli sodanjälkeisen porvarillisen yhteiskunnan reformien toteuttaminen. Se osoitti myös, että yhteiskunnalliset saavutukset voidaan säilyttää vain jatkamalla, kehittämällä ja vahvistamalla pääomapiirien vastaista toimintaa. Tuloksellinen uudistuspolitiikka johtaa myös porvariston vastarinnan voimistumiseen. Työtätekevien taloudellinen ja sosiaalinen etu sekä ekologisten ja globaalisten ongelmien ratkaisu ovat pääsääntöisesti ristiriidassa monopolikapitalistien etujen kanssa. Ennen tai myöhemmin reformipolitiikka ei enää riitä. Tarvitaan valmius, joka siirtää taloudellisen ja poliittisen vallan pääomapiireiltä työväenluokalle ja sen liittolaisille. Tämä valmius hankitaan demokraattisen taisteluyhtenäisyyden kautta. Tällöin käy selväksi, että ainoa keino ongelmien ratkaisemiseksi on suunnata yhteiskunnan voimavarat taisteluun monopolikapitalismin syrjäyttämiseksi lopullisesti vallasta ja siirtyä kehittämään sosialismia.

On luotava monopolienvastainen kamppailu, kansanliike, joka vaatii muutosta

Luonnollisestikaan kansan enemmistö ei koe välittömästi sosialismin välttämättömyyttä, mutta varsin suuri osa ihmisistä ymmärtää, miten todellisten yhteiskunnallisten uudistusten esteenä ovat suurkapitalistien edut. Monopolienvastainen kansanliike syntyy ja kehittyy, kun yhteiskunnan kriittisille voimille etenevässä määrin alkaa selvitä, että muutos nyky- menoon saadaan aikaan vain syrjäyttämällä suurkapitalistit. Tällaisia kriittisiä voimia on yhteiskunnan kaikissa kerroksissa mm. palkansaajien, työttömien, eläkeläisten, nuorten, erilaisten kansanliikkeiden, EU:n vastustajien, pien- ja keskisuurten yrittäjien yms. keskuudessa.

Kommunistien tehtävänä on pitää yhteyksiä näiden väestökerrosten aktivisteihin ja selvittää monopolienvastaisen vaihtoehdon välttämättömyyttä. Tällaisia ihmisiä on koottava yhteen kehittämään kansan vaihtoehtoista politiikkaa.

Työväenliikkeen ydin on irrotettava monopolien hallitseman yhteiskunnan valtarakenteista

Uudistuspolitiikkaa toteuttamaan ja kehittämään tarvitaan työväenliike, joka kykenee irrottautumaan kapitalistisen yhteiskunnan rasisiteista. Sodanjälkeinen reformipolitiikka nosti silloisen työväenliikkeen merkittävään asemaan yhteiskunnassa. Asemansa säilyttämiseksi reformistisen työväenliikkeen johto on mukautunut uusoikeistolaiseen politiikkaan. Meillä SDP, ay-liike ja Vasemmistoliitto eivät kykene näkemään, että muutos uusoikeistolaiseen politiikkaan saadaan aikaan vain kumoamalla pääomapiirien etuoikeudet. He näkevät, että esim. vain EU-jäsenyys kykenee turvaamaan nykyisenkaltaisen työväenliikkeen aseman kapitalistisen yhteiskunnan instituutiona. Siksi he eivät koskaan uskaltaudu todelliseen pääoman vastaiseen taisteluun. Sen sijaan kansalla työväenliikkeen johdosta poiketen on valmiuksia luokkataisteluun. Tämän osoitti mm. se, että EU-kansanäänestyksissä työväenliikkeen jäsenistö eri Euroopan maissa vastoin työväenliikkeen johdon kehotusta äänesti monopolien EU-integraatiota vastaan. Tarvitaan työväenliike, jolla ei ole minkäänlaista yhteiskunnallista asemaa menetettävään kapitalismin hajotessa. Järjestelmällinen esiintyminen monopolienvastaisen vaihtoehdon puolesta yhteiskunnan eri tasoilla nostaa jossain vaiheessa vastarintaa nykyistä politiikkaa vastaan. Siinä vaiheessa kun vaihtoehdon tueksi kyetään saamaan jonkinlaista näkyvää esiintymistä, nousevat vaihtoehtoiset vaatimukset keskusteluun ja alkavat mitata yhteiskunnallista kestävyyyttään. Tällaiseen toimintaan on haettava sellaisia ihmisiä, jotka eivät katso olevansa sidottuja nykyiseen hallintoon integroituneisiin järjestöihin. EU on suurkapitalistien yritys kahlita yhteiskunta lopullisesti kapitalistien hallitsemaan politiikkaan. Nykyinen monetaristinen talouspolitiikka on sama asia kuin EU:n kehittäminen. EU:n vastainen taistelu voi johtaa lopulliseen voittoon vasta, kun meillä on tarjota kansan etujen mukainen vaihtoehto nykyiselle talouspolitiikalle. Siksi EU:n vastustajat tulee organisoida monopolienvastaisen taistelun kärkeen. Kommunistit tekevät työtä organisoidakseen työtätekevän kansan eri kerrokset monopolipääoman vastaiseksi liikkeeksi. Pyrkimyksenä on luoda niin voimakas yhteiskunnallinen vastarinta, josta muodostuu yhteiskunnalliseen muutokseen kykenevä kansanliike. Tämä voi tapahtua laajojen mielenosoitusten ja kansalaisliikkeiden vaatimusten, lakkojen ja muunlaisen liikehdinnän tuloksena, joka kykenee murtautumaan tiedotusvälineiden propagandan yli ja saamaan kansan enemmistön puolelleen.

Sosialistinen vaihtoehto

Ratkaisu yhteiskuntamme ja koko ihmiskunnan ongelmiin on sosialistinen suunnitelmatalous

Demokraattisen monopolienvastaisen vaihtoehdon saavuttaminen ei johda yhteiskuntaa välittömästi sosialistiselle kehitysuralle. Kapitalismille tyypillisistä yhteiskunnallisista ristiriidoista voidaan päästä lopullisesti irti vain siirtämällä talouspolitiikka sosialistiseen vaiheeseen, joka siirtää keskeiset yhteiskunnan toiminnot kansanvaltaisen sääntelyn piiriin ja eliminoi lopullisesti monopolien mahdollisuuden päästä uudelleen valtaan. Kommunistien näkemysten mukaan tämä merkitsee mm. seuraavia asioita:

- Sosialistinen yhteiskunta on työtätekevien ihmisten yhteisö. Siellä kaikkien ihmisten toimeentulo perustuu henkilökohtaiseen työhön ja siitä saatavaan toimeentuloon. Toisen ihmisryhmän toisiin ihmisiin kohdistama taloudellinen riisto sekä keinottelu yms. riistoon perustuvat yhteiskunnalliset suhteet eivät kuulu sosialismiin.
- Suurteollisuus, pankit, vakuutusyhtiöt ja keskeinen yhteiskunnallinen suurtuotanto ja siihen liittyvä omaisuus siirretään yhteiskunnan haltuun. Yksityisomistus, yksityinen ammatinharjoittaminen ja -yritystoiminta säilyttävät sosialistisessa yhteiskunnassa merkittävän asemansa osana yhteiskunnan tuotannollista perustaa. Tuotantovälineiden yhteiskunnallisella omistuksella on kuitenkin keskeinen asema, jonka avulla yhteiskunta kontrolloi markkinoita eivätkä markkinat yhteiskuntaa. Yhteiskunnallista omaisuutta on myös tuottajien osuustoiminnallinen omaisuus.

- Sosialistisessa yhteiskunnassa elintarvikkeiden tuotanto perustuu perheviljelmiin sekä maatalouden tuotannollisiin osuuskuntiin, joista on ollut kannustavia kokemuksia Euroopan entisissä sosialistisissa maissa ja muuallakin. Tuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin hoitavat yhteiskunnalliset ja tuottajien osuustoiminnalliset laitokset. Tuotannollisella osuustoiminnalla on ollut myös meidän maassamme vankka jalansija vaikka nykyiset osuustoiminnalliset yhtymät kuten Valio ovat vääristyneet osuustoiminnan irvikuviksi ja hallitsevat nykyään elintarviketeollisuutta monopoleina. Yhteiskunnan omistamaa maataloustuotantoa on myös kehitettävä. Kommunistit eivät kannata yksityisten omistamaa suurmaataloutta. Ympäristön, yhteiskunnan häiriöttömän elintarvikehuollon ja elintarvikkeiden puhtauden takaamiseksi kommunistit katsovat, että keskeinen osa maataloustuotannossa tulee yksityisen suurmaatalouden sijaan olla yhteiskunnan omistuksessa.
- Kansantalouden ohjaus perustuu yhteiskunnalliseen koordinoituun suunnitteluun. Tämä merkitsee, että kaikki yhteiskunnalliseen tuotantoon liittyvät päätökset tehdään tuotantoportaassa, missä samalla huomioidaan yhteiskunnan kokonaistarpeet. Tämä edellyttää jatkuvaa vuorovaikutusta yhteiskunnan eri organisaatioiden välillä. Yhteiskunnan ohjaus muodostaa laajan yhteistyö- ja koordinoitiverkoston sen eri osien välillä.
- Todellinen vallankumous tapahtuu tieteen ja kulttuurin alueilla, joista tulee koko kansan omaisuutta. Sosialistinen yhteiskunta ei ohjaudu enää ihmisyhteiskunnan tiedostamattomien lakien perusteella, vaan sen kehitys perustuu tietoiseen, kollektiiviseen toimintaan. Se merkitsee luonnontieteiden ohella yhteiskunnan sisäisten lakien sekä tieteellisen maailmankuvan hallintaa. Tämä murtaa lopullisesti perustan kaikilta mystiikalta ja yliluonnollisiin ilmiöihin perustuvilta näkemyksiltä. Tieteellinen maailmankuva ei kuitenkaan merkitse sitä, että kaikki olisivat samaa mieltä asioista, vaan jatkuva kehitys edellyttää aina erilaisten mielipiteiden syntymistä. Tieteellinen maailmankuva luo ainoastaan yhteiskunnallisten ja teknisten ongelmien ratkaisulle yhtenäisen tieteellisen perustan ja lähestymistavan.
- Koska kommunistit toimivat kapitalistisessa yhteiskunnassa yhteiskunnan kehittämiseksi, merkitsee tämä myös sitä, että monet kapitalistisen yhteiskunnan rakenteet voidaan siirtää sosialistiseen yhteiskuntaan ja muuttaa sosialistiselle, kansanvaltaiselle perustalle. Kapitalismissa kunnallisen ja valtiollisen vallan elimet palvelevat monopolipääoman luokkaetuja. Sosialismissa kansan valitsevat yhteiskunnallisen vallan elimet palvelevat vain työtätekevän kansan etuja.

Taistelevaa työväenliikettä ei ole ilman kommunisteja

Kommunistit yksin eivät toteuta kansan etujen mukaista vaihtoehtopolitiikkaa. Kaiken uudistuspolitiikan edellytys on, että erilaiset työtätekevät kerrokset näkevät todelliseen uudistamiseen päästävän vain käymällä käsiksi monopolipääoman etuoikeuksiin. Monopolienvastaisesta vaiheesta edetään sosialistiselle kehitystielle, kun käy selväksi, että uudistuspolitiikka voidaan turvata vain kumoamalla lopullisesti monopolien valta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että yhteiskunnallista uudistuspolitiikkaa toteuttavat ryhmät ja puolueet muuttuisivat kommunisteiksi, vaan he alkavat toteuttaa tavoitteitaan sosialistisista lähtökohdista. Yhteiskunnassa tulee sosialismiakin kehitettäessä olemaan erilaisia etupiirejä ja sosiaalisia ryhmiä, jotka kehittävät sosialismia, mutta painottavat asioita eri tavoilla. On täysin mahdollista, että sosialistisen yhteiskunnan sisäiseen kehitykseen tulee kuulumaan sosialistinen oppositio.

Kommunistien on kyettävä kaikissa vaiheissa laajaan yhteistyöhön eri yhteiskuntapiirien kanssa. Kommunisteilla on kuitenkin merkittävä vastuu ja asema tässä kehityksessä. Tämä perustuu siihen, että he tuovat alusta alkaen esiin sosialistisen yhteiskunnan välttämättömyyden ja perustelevat sen tieteellisesti ja teoreettisesti. Siksi kommunistien tehtävä on luoda yhteiskunnallisen kehityksen teoreettisia valmiuksia ja linjanvetoja. Heidän on oltava tämän yhteiskuntakehityksen moottoreita. Tämä ei merkitse sitä, että tämä tehtävä tulee säilymään yksin kommunisteilla ikuisesti, vaan muistakin lähtökohdista toimivat ryhmät omaksuvat tieteellisen yhteiskuntakäsityksen periaatteet ja alkavat etsiä yhteiskunnallisen kehityksen tieteellisiä linjoja.

Tullaan vaiheeseen, jossa nykyisenkaltainen poliittisesti jakautunut puoluekenttä menettää luonteensa ja muuttuu oleellisesti.

Nykyisessä kapitalismissa kansan etuja palveleva vaihtoehto edellyttää reformipolitiikan muuttamista ratkaisuksi, jotka eliminoivat monopolien vallan. Tällaiseen poliittiseen tavoitteeseen tähtäävän aloitteen kykenevät tekemään vain kommunistit, koska heillä on alusta lähtien kapitalisminvastainen sosialistinen päämäärä. Historian kehitys osoittaa, että tuloksellinen taistelu pääomapiirejä vastaan on syntynyt aina silloin, kun siihen on yhdistynyt kapitalisminvastainen vaihtoehto. Taistelevaa työväenliikettä ei koskaan ole ollut ilman kommunisteja.

Parlamentti on puhujalava, ei muutoksen väline

Kapitalistisen valtion parlamentti on luokkavallan väline, joka toteuttaa kapitalistista politiikkaa. Kapitalistinen yhteiskunta on rakennettu niin, että sen virkamiehistön, luottamushenkilöiden ja siihen sidottujen järjestöjen ja niiden johtohenkilöiden asema riippuu kapitalistien vallan säilymisestä. Huolimatta siitä, että parlamentaarikot ja muut luottamushenkilöt ovat kansan valitsemia, toteuttavat he asemastaan johtuen vain monetaristisen talouspolitiikan raameihin sopivaa yhteiskuntapolitiikkaa. Vastaan pullikoijat palautetaan ryhmäkurilla yms. ruotuun. Kansan oikea äänestyskäyttäytyminen varmistetaan pääomapiirien kontrolloiman tiedotusvälineistön avulla. Todellinen yhteiskunnallinen muutos ei voi perustua parlamenttien toimintaan. Se perustuu yhteiskunnallisen tilanteen kypsymiseen, jossa suuret ihmisjoukot kävelevät itse valitsemiensa parlamenttien ylitse.

Vallankumouksellinen tilanne

Siirtyminen kapitalismista sosialismiin on yhteiskuntahistorian kannalta välttämätön prosessi. Luokkayhteiskunnassa vaikuttavan tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden lain mukaisesti tuotantosuhteet alkavat eri tavoilla jarruttaa tuotantovoimien kehitystä. Tämä ilmenee juuri nykyisenkaltaisina voimistuvina yhteiskunnallisina kriiseinä, kroonisena työttömyytenä, alueellisina elintasoeroina yms. Yhteiskuntakehityksen kokemukseen perustuen me tiedämme tämän johtavan tilanteeseen, jolloin yhteiskunnalliset ristiriidat käyvät niin kärkeviksi, että niistä selvitään vain muuttamalla vallitsevia tuotantosuhteita. Tällaista vaihetta yhteiskunnan kehityksessä nimitämme vallankumoukselliseksi tilanteeksi. Se merkitsee yhteiskunnan kehityksessä poikkeuksellista murrosta, koska se luo tilanteen perustuotantovälineiden omistusmuodon ja yhteiskuntakehityksen ohjausjärjestelmän vaihtumiselle ja kapitalistiluokan vallan mitätöimiselle.

Vallankumouksellinen tilanne yhteiskunnan kehityksessä syntyy sen vuoksi, että yhteiskunnallisten ristiriitojen vähittäinen kärjistyminen ei herätä kansaa välittömästi. Jokainen ihminen haluaa pysyä arkisissa askareissaan. Siksi odotetaan ja uskotaan ongelmien aina selviävän. Jossain vaiheessa syntyy kuitenkin tilanne, jossa ongelmat eivät ratkea, hallitsevien piirien vakuuttelut eivät herätä enää luottamusta ja yhteiskunnallinen kriisi kärjistyy voimakkaasti. Ihmiset näkevät ainoana keinona omakohtaisen asioihin vaikuttamisen. Tällaisessa tilanteessa yhteiskunnallinen aktiivisuus ja tietoisuus kehittyy hyvin nopeasti.

Suomessa kommunistit osallistuvat kaikilla tasoilla yhteiskunnalliseen toimintaan työväenliikkeessä, kansanliikkeissä, kunnallispolitiikassa ja valtakunnanpolitiikassa. Tällä tavoin luodaan perusta sille, että nouseva yhteiskunnallinen aktiivisuus ohjautuu kaikissa tilanteissa monopolien valtaa vastaan. Pitkäaikainen toiminta työväenliikkeessä ja kansanliikkeissä luo sen organisaation, joka kykenee yhteiskunnan murrosvaiheissa siirtämään yhteiskunnallisen vallan lopullisesti monopolipääomalta kansan käsiin. On aina varottava, että emme joudu tällaiseen tilanteeseen valmistautumattomana. Organisaation ja toimintakokemuksen puute monopolienvastaisella liikkeellä johtaa tilanteeseen, jossa äärioikeisto kaappaa aloitteen säilyttäen vallan monopolipääomalla fasistidiktatuurin turvin.

Työtätekevän kansan valtio

Ei voida ennakkoon tietää millaiseksi muodostuu se prosessi, jolla yhteiskunnallinen valta siirtyy pääomapiireiltä kansalle. Vallankumouksellinen tilanne merkitsee kuitenkin hallitsevan monopolipääoman yhteiskunnallista kriisiä, jonka puitteissa vanha hallintokoneisto halvaantuu. Monopolipääoma taistelee luonnollisesti kaikin käytettävissään olevin keinoin kansanliikkeitä vastaan. Voidaan käyttää kriisilakeja, poliisivoimia, terroria ja armeijaa. Siihen liittyy kuitenkin aina voimakas kansanjoukkojen yhteiskunnallinen liike, jonka pakottaa hallitsevat piirit muutokseen. Yhteiskunnallisen liikehdinnän tuloksena asetetaan uudet hallinnolliset elimet, jotka alkavat toteuttaa kansanjoukkojen vaatimaa ohjelmaa. Tämä merkitsee uuden kansanjoukkojen tavoitteisiin nojautuvan valtiollisen vallan perustamista, jonka tehtävänä on turvata uuden valtiovallan toiminta monopolipääomaa vastaan. Tämä valta on työtätekevän kansan valtaa monopolipääomaa vastaan. Se merkitsee työväenluokan valtion perustamista porvariston valtion tilalle. Kommunistit näkevät valtion aina luokkaherruuden välineenä - luokkadiktatuurina. Työväenluokan valtion he näkevät proletariaatin diktatuurina porvariston diktatuurin sijaan. Työväenluokan valtiossa demokratia on mahdollista ulottaa sellaisille alueille, jotka porvarillisessa valtiossa ovat demokratian ulottumattomissa eli ennen kaikkea taloudellisen päätöksenteon alueelle.

Internationalismi

Muutoksen aikaansaaminen edellyttää laajaa vastarintaa kansainvälistä monopolipääomaa vastaan. Siksi myös luokkataistelun on ylitettävä kansalliset rajat. Sosialistinen maailmanjärjestelmä saattoi syntyä vain, kun suuri imperialistinen valta Venäjä siirtyi kehittämään sosialismia. Kuten myöhempi kehitys on osoittanut tämäkään voima ei riittänyt lopullisesti kaatamaan monopolipääoman valtaa. Kylmän sodan ilmapiirissä kansainvälinen työväenluokka ei kyennyt etenemään kapitalismin vahvimmissa linnakkeissa, kehittyneissä kapitalistimaissa. Monopolienvallan rajoittaminen näissä maissa olisi johtanut sotilaalliseen konfliktiin. Sosialismin kehitys joutui ottamaan taka-askeleen. Tänäpäin toteutetaan kaikkialla maailmassa monetaristista talouspolitiikkaa. Yhteiskunnallisen elämän vakauttaminen edellyttää tämän kumoamista. Sitä ei voida ajatella yhdellä rajoitetulla alueella, vaan on kyettävä luomaan vaihtoehtoinen talous- ja yhteiskuntapolitiikka. Siksi työväenluokan kansallisen taistelun tulee yhdistyä laajaksi kansainväliseksi taisteluksi pääomaa vastaan monetaristisen talouspolitiikan kumoamiseksi. Tarvitaan työtätekevän kansan yhteinen ja samanaikainen monopolienvastainen liike kaikkialla maailmassa. Vain tällainen liike kykenee aloittamaan monopolienvastaisen uudistuspolitiikan, joka kansanliikkeen turvin voi edetä kaikkialle maailmaan. Tämän vuoksi kommunistit kehittävät kansainvälistä toimintaa ja toimintayhtenäisyyttä.

Kommunismi

Ihmiskunnan uusi aika alkoi, kun Marx ja Engels löysivät yhteiskunnan sisäistä liikuntaa säätelevät lainomaisuudet. Siitä eteenpäin yhteiskuntaa koskevat arviot saatettiin tieteelliselle perustalle ja utopistisocialistien unelmat ihmiskunnan kaikkien ihmisten tasa-arvoon perustuvasta kommunistisesta tulevaisuudesta, jossa ei ole riistoa, sotia yms. onnettomuuksia, saivat tieteellisen sisällön. Kehityksen tavoitteena kommunistit näkevät edelleenkin kommunistisen yhteiskunnan, joka ei ole meille utopia, vaan yhteiskunnan lainomainen kehitysvaihe. Kommunismilla ymmärrämme yhteiskunnan kehitysvaihetta, jossa ei ole toisilleen vastakkaisia yhteiskuntaluokkia. Tuotantosuhteet vastaavat tuotantovoimien korkeata tilaa. Tuotantovälineet ovat yhteiskunnan omistuksessa, jolloin kaikkien ihmisten suhde tuotantovälineisiin on sama. Tämä merkitsee sitä, että ei ole toisen ihmisen toiseen ihmiseen kohdistamaa taloudellista ja sosiaalista riistoa. Ihmiskunta toimii yhtenä harmonisena kokonaisuutena, jossa massakulutushyödykkeiden tuotantoon ja muuhun yhteiskunnalliseen elämään liittyvät toiminnot hoidetaan koordinoitusti koko ihmiskuntaa koskevina kokonaisuutena. Luokkayhteiskunnan keskeiset ongelmat, kuten köyhyys, sodat, alueelliset elin- tasoerot yms. on ratkaistu. Kommunistisessa yhteiskunnassa käyvät tarpeettomiksi monet luokkayhteiskuntaan kuuluvat

koneistot, kuten valtiokoneisto luokkavallan elimenä ja siihen liittyvä sotalaitos. Kommunistinen yhteiskunta on tasa-arvoisten ihmisten muodostama sivilisaatio, jossa on ratkaistu ihmisten aineellista elämää koskevat ongelmat. Yhteiskuntaelämä kommunismissa perustuu ihmisten työhön ja se ohjautuu tieteellisen suunnittelun mukaan.

Sosialistinen yhteiskunta on kommunistisen yhteiskunnan esivaihe. Sen kehitys ratkaisee ongelmaa, miten voittaa tuotantovälineiden yksityisomistukseen perustuvat yhteiskunnalliset ristiriidat. Siinä käydään taistelua yhteiskunnallisen suunnittelun ja itseohjautuvan markkinatalouden välillä. Työn lopullinen voitto pääomasta luo pohjan ihmiskunnan kommunistiselle tulevaisuudelle.

Kommunistisessa yhteiskunnassa on voitettu ihmisen aineelliseen toimeentuloon liittyvät ongelmat ja ratkaistu monet luokkayhteiskuntaan liittyvät ristiriidat. Se ei kuitenkaan ole ristiriidaton, vaan kommunismissa ihmiskunnan luokkataisteluun perustuva historia jää ainiaaksi taakse, mutta kehityksen eteen nousee yhä uusia tehtäviä. Päinvastoin voidaan sanoa, että vasta vapautuminen yhteiskunnan luokkataisteluun perustuvasta kehityksestä ja aineellisesta puutteesta luo edellytykset koko ihmiskuntaa koskevien vaarojen ja riskien torjumiselle. Vasta tämän jälkeen ihmiskunta voi suunnitella kehityksensä niin, että se on sopusoinnussa muun materiaalsen maailman kanssa ja turvaa aineen kehityksen monimuotoisuuden säilymistä. Kommunismia emme tarvitse pelkästään ihmisen aineellisen hyvinvoinnin takia, vaan se antaa perustan materiaalsen monimuotoisen kehityksen turvaamiselle ja säilymiselle. Ihmisyhteiskunta on osa materiaalsen maailman kehitystä, sen korkein tuote. Se vaikuttaa takaisin luontoon. Kommunismi on siksi, että tämä luontoon takaisin vaikuttaminen tapahtuisi oikein.

Ajatus kommunistisesta yhteiskunnasta perustuu historian lainomaisuuksiin. Se ei ole ihmiskunnalle liian kaukainen tavoite, etteikö siitä voitaisi keskustella reaalisen yhteiskuntamallina. Me kommunistit pidämme yllä näkemystä kommunistisesta yhteiskunnasta, koska se toimii majakkana viitaten väylää nykyisyydestä tulevaisuuteen.

Kommunistien tavoitteet yhteiskunnan kehittämiseksi

Kommunistien tärkeimpänä tehtävänä nykykaudella on laajan monopolienvastaisen rintaman luominen suurpääoman valtaa vastaan. Ilman monopolienvastaista rintamaa ei ole mahdollista luoda edellytyksiä maamme työllisyydelle ja vakaalle yhteiskunnalliselle kehitykselle, jossa tavoitteenamme on kehitys kohti sosialistista ja kommunistista yhteiskuntaa. Monopolienvastaisen rintaman luominen taas on riippuvainen ihmisten yhteiskunnallisesta tietoisuudesta, jota ei ole mahdollista kohottaa ilman vahvaa kommunistista puoluetta.

Periaateohjelma luo meille yleiskäsityksen edessä olevista tehtävistämme ja myös kohdattavista esteistä. Ohjelmamme yksityiskohtia selvennämme erilaisissa muissa asiakirjoissamme. Nämä asiakirjat palvelevat periaateohjelmamme liitteinä. Niihin, samoin kuin itse periaateohjelmaan teemme muutoksia, selvennyksiä ja korjauksia yhteiskunnallisten tarpeiden ja tilanteen vaatimusten mukaan.